

Berlingske Tidende, Copenhagen: July 23, 2007

Dygtigt kor fra down under

Douglas Lawrence hedder den australske kordirigent fra Melbourne, der har været en hyppig gæst ved festivalkoncerterne i Sorø siden engang i 1970'erne, og derfor må regnes for Sorø- veteran. Ofte har han været på besøg med sit "store" kor fra Ormond Universitetet, i går aftes optrådte han med sit kammerkor med unge, håndplukkede sangere : 10 damer og 8 herrer. Resultatet var en behagelig overraskelse.

Ganske vist var indledningen ikke overbevisende. At starte med at kaste et kammerkor på 18 mennesker ud i Palestrinas Marcellus- messe, grænser til hasardspil. Det var nu også en amputeret udgave af dette berømte mesterværk vi hørte. Den store Credo-sats var udeladt. Og kontrasten mellem de store tutti-afsnit og de spinkle solo-afsnit virkede heller ikke, fordi der var for få sangere i koret til opgaven. Alligevel måtte man anerkende, at det overhovedet lykkedes koret at lande med begge ben på jorden i dette mesterværk af Palestrina. Det lykkedes fordi sangerne var unge, fordi de var sikre i noderne, og fordi de (fleste) havde velskolede stemmer. Og selvfølgelig fordi Douglas Lawrence er en erfaren herre med overblik over den komplicerede musik.

Hele 2 værker for dobbeltkor blev præsenteret i aftenens løb. Og tro det om man vil, så lykkedes det faktisk bedre at levere velklingende udgaver af Johann Christoph Bachs "Lieber Herr Gott, " og Johann Sebastian Bachs "Singet dem Herrn " , selv med kun 9 sangere i hvert kor. Desværre er det ikke sagen for australiere at få de tyske konsonanter til at stå klart i kirkerummet, men de hundesvære koloraturer i "Singet dem Herrn" var velindstuderede, og der blev gjort godt rede for slutfugaen i samme værk.

Helt på hjemmebane var koret derimod i den nyere australske kirkemusik af 2 komponister, begge født i 1952. Dagbladets udsendte forstod kun ét eneste ord i Brenton Broadstock's "I had a dream" til minde om en anden australsk komponist, som jeg heller ikke havde hørt om, nemlig ordet "remember". Alligevel blev det takket være tonernes udtryksfuldhed en smuk oplevelse at høre dette stykke. Den efterfølgende korsats af Joseph Estreda var ganske anderledes: et nærmest nostalgisk genhør med avantgarde-stilen fra 60-erne og 70-erne. Et nummer, der viste koret spændvidde i repertoiret.

I 2. afdeling gjorde kor og dirigent alt hvad de kunne for at at vi kunne føle os siddende i en engelsk katedral og lytte til det lokale drenge-og mandskor. Og det lykkedes langt hen ad vejen, thi Herbert Howells 3 latinske motetter er nærmest skræddersyet til et sådant kor. Australiernes imitationstalent var slående.

I et par ekstranumre viste koret igen spændvidden i repertoiret: efter endnu en Osanna-sats fra renæssancen fik vi en negro spiritual med en flot sunget sopransolo, akkompagneret af smukt klingende nynne-kor. En rigtig " best-seller " til at gå hjem på !

Hans Krarup